

Grunde, at man ikke maa lade sig skræmme af, at det er et forholdsvis kostbart Anlæg, thi andet kan man ikke her vente sig. **L. Forbindelse** med **Dobbeltsporet**, og som **Fortsættelse** af dette er foreslaaet **Bygningen** af en **Bro** over **Lille Bælt**. Jeg tror som andre ærede Medlemmer, at det vil være rigtigt at bygge denne Bro, og at det i ethvert Tilfælde vil være fuldstændig i sin Orden at søge Klarhed over, hvad Udgifterne ved den ville blive. Naar man ser hen til, hvorledes Trafikken over Lille Bælt i de forløbene Aar, f. Eks. i de sidste 5 Aar, er vokset, vil man finde, at Persontrafikken i disse Aar er vokset fra lidt over 200,000 til ca. 340,000, det vil sige med ca. 64 pCt., og Godstrafikken er vokset fra 2,145,000 til 3,890,000 Centner, det vil sige med ca. 83 pCt.; denne Vækst er alene fra de 5 sidste Aar, og Tallene vokse der stadig, og som jeg før sagde, er der vist ingen Grund til at vente, Tilbagegang paa dette Punkt, baade nogen af de Veje, som i have været paa Tale, fra forskellige Sider. Foruden Hensynet til at skaffe den stadig voksende Trafik besørget, er der i øvrigt ogsaa andre Grunde, hvorfor der vil være Mening i at søge en fast Forbindelse her, enten det nu bliver ved en Tunnel eller ved en Bro. Jeg skal saaledes nævne de Ulemper, Trafikken lider under, Faren ved Overfarten og Standsningerne om Vinteren, Afhjælpingen heraf, end de mere eller mindre indirekte Goder, som denne Bro skulde skaffe os. De Ulemper, som Afbrydelsen ved Bæltet paafører Trafikken baade for Gods og Personer, ere jo ret betydelige og kunde i ethvert Tilfælde gøre det forsvarligt at gaa til noget forøgede Udgifter. Af endnu større Betydning vil det være, at man ved Vintertid kan have en sikker Forbindelse over dette Farvande. Endelig er det af ganske særlig Betydning, at en saadan Forbindelse, hvad enten det nu bliver en Tunnel eller Bro, naar den bygges fuldt forsvarlig, saaledes at der ikke er — hvad der ikke behøver at være — nogen Risiko ved at bevare den, vil bevirke, at man kommer til at undgaa den ganske utvivlsomme Fare, der nu er ved Overfarten over Lille Bælt. Jeg har i ethvert Tilfælde ofte undret mig over, at der ikke er blevet nogen Ulykke der, og det er jo derhosaa, at efter som Aarene gaa, bliver Risikoen større, der bliver bestandig flere Færger, som føres over baade i Taage og Storm. Færgerne krydses over dette vanskelige Farvand med det stærke Strøm og det baade Nat. og Dag. Dette involverer utvivlsomt en ret betyde-

lig Fare, som undgaas, naar man faar en forsvarlig fast Forbindelse. Blandt de fremførte Betænkeligheder har særlig været fremdraget Forholdene under Krigstilstand, og særlig det ærede Medlem for Køge (Alberti) har fremhævet, at han af den Grund vilde ønske, hvis det ellers kunde findes rigtigt, at gaa til Anlæg af en Tunnel. Jeg vil ærlig talt sige, at jeg tror ikke, en Tunnel vil byde saa meget større Sikkerhed mod at blive afbrudt end en Bro. Saaledes som Forholdene nu ere, kunne vi gaa ud fra, at de Fjender, vi faa at gøre med, ere Herren til Søs, og naar det kommer til Stykket, vil det vel da være omtrent lige saa let for en Fjende at sejle ned i Farvandet og ved sin Mine ved svære Dynamitsprængninger at beskadige Tunnelen, som det vil være at skyde paa en Bro, som befinder sig halvandet Hundrede Fod oppe i Luften. Jeg tror i det hele taget ikke, at Hensyn til Krigsforhold vil faa saa meget at sige i denne Sag, en eventuel Fjende vil i og for sig være interesseret i lidt længere hen under Krigen at kunne benytte en saadan Bro, derfor ødelægger han den ikke, saa meget mere som han ikke har Grund til det af Hensyn til den Brug, vi ville gøre af den. Jeg gaar nemlig ud fra, at vi kun kunne benytte Broen til de Transporter, som vil lige straks kunne føre over, altsaa med de første Tog efter Krigens Udbrud. Ellers ville vi meget hurtig blive udelukkede fra at benytte denne Vejforbindelse, saavel som fra Færgen, hvis de dannede Forbindelsen. Det, man særligt maa tage i Betragtning med Hensyn til Krigsforhold, er derfor ikke saa meget, at vi ere udsatte for at faa Forbindelsen afbrudt, men langt mere det, at Fjenden **umiddelbart** efter et Fredsbrud kunde have Adgang til at benytte den. Jeg vil antage, man kan faa at yde af Regeringen, hvad der tænkes gjort i saa Henseende. Der er nævnt nogle Forter, men jeg vil tro, at det naturlige vilde være, at Forbindelsen med den Del af Broen, der vender mod Jylland, ikke blev bygget som Dæmning, men som Sølebro. I det Øjeblik Krigen er udbrudt, og Fjenden har forceret Farvandet her, kan man sprænge denne Forbindelse; det vil kun være forbundet med ringe Udgift at retablere den dermed voldte Skade efter Krigen, og den Tid, det vil tage for Fjenden at ødske en anden Broforbindelse bygget, vil ikke være saa ganske ringe, og vil i det hele være den Respit, vi overhovedet kunne vente at faa under Krigen. Jeg tror saaledes ikke, der er Grund til